

PÅSKNATTENS GUDSTJÄNSTER

*Midnattsgudstjänsten, Orthros och den Gudomliga Liturgin
såsom de firas på natten mot Påskdagen*



STOCKHOLMS ORTODOXA STIFT

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

*Provöversättning Fader Anders Åkerström 1996, 2022. Alla förslag på
förändringar mottages tacksamt per e-post till info@ortodoxkyrkan.se*



PÅ DEN HELIGA OCH STORA PÅSKSÖNDAGEN

Lekmännen börjar läsningen ur Apostlagärningarna tidigt om aftonen så läsningen hinner avslutas före midnattsgudstjänsten.

Vid tiden för midnattsgudstjänsten, ljuder alla semantra, ej klockor. Ecklesiarken fördelar ljus till alla och prästen och diakonen tager på sig sina strålande påskskrudar. Hexapteryga, korset, lyktorna och rökelsekaret göres redo för processionen. Alla oljelampor släckes ned förutom de på det heliga Bordet.

Präst: Vålsignad är vår Gud, städse, nu och alltid och i evigheters evighet.

Läsare: Amen.

Präst: Ära åt Dig, vår Gud, ära åt Dig. Himmelske Konung, Tröstare, Du sanningens Ande, Du som är allestädes närvarande och uppfyller allt, det godas skatt, o Du Livgivare, kom och tag Din boning i oss och rena oss från allt ont och fräls, o Gode, våra själar.

Läsare: Helige Gud, Helige Starke, Helige Odödlige, förbarma Dig över oss. (3)

Ära åt Fadern och Sonen och den Helige Ande. Nu och alltid och i evigheters evighet. Amen

Allraheligaste Treenighet, förbarma Dig över oss. Herre, rena oss från våra synder. Härskare, förlåt oss våra överträdelser. Helige, kom till oss och hela våra krankheter för Ditt namns skull.

Herre, förbarma Dig. (3)

Ära åt Fadern och Sonen och den Helige Ande. Nu och alltid och i evigheters evighet. Amen.

Fader vår, som är i himlarna. Helgat varde Ditt namn. Tillkomme Ditt Rike. Ske Din vilja såsom i himmelen så ock på jorden. Vårt dagliga bröd giv oss idag, och förlåt oss våra skulder, såsom ock vi förlåta dem oss skyldiga äro, och inled oss icke i frestelse, utan fräls oss ifrån den onde.

Präst: Ty riket är Ditt och makten och härligheten, Faderns och Sonens och Helige Andes, nu och alltid och i evigheters evighet.

Läsare: Amen. Ära åt Fadern och Sonen och Den Helige Ande. Nu och alltid och i evigheternas evighet. Amen.

Kommen, låtom oss tillbedja Gud, vår Konung.

Kommen, låtom oss tillbedja och nedfalla för Kristus, vår Konung och Gud.

Kommen, låtom oss tillbedja och nedfalla för Kristus själv, vår Konung och Gud.

PSALM 50

Förbarma Dig över mig, o Gud, i Ditt stora förbarmande, utplåna min missgärning i Din stora barmhärtighet. Två mig väl från min missgärning, och rena mig från min synd. Ty jag känner min missgärning, och min synd är alltid inför mig. Mot Dig allena har jag syndat och gjort vad ont är inför Dig, på det att Du må finnas rättfärdig i Dina ord och segra när Du bliver dömd. Ty se, i synd är jag född, och i synd har min moder burit mig. Ty se, Du har ju behag till sanning; det dolda och hemliga i Din vishet har Du uppenbarat för mig. Du skall bestänka mig med isop, och jag skall bliva ren; Du skall två mig, och jag skall bliva vitare än snö. Du skall låta mig få höra fröjd och glädje; de ben som voro förnedrade skola jubla. Vänd bort Ditt ansikte från mina synder, och utplåna alla mina missgärningar. Skapa i mig, Gud, ett rent hjärta, och giv mig på nytt en frimodig ande i mitt inre. Förkasta mig icke från Ditt ansikte, och tag icke Din Helige Ande ifrån mig. Låt

mig åter få fröjdas över Din frälsning, och stärk mig med en ande som leder. Då skall jag lära överträdarna Dina vägar, och de ogudaktiga skola omvända sig till Dig. Rädda mig undan blodsutgjutelser, Gud, Du min frälsnings Gud, så skall min tunga jubla över Din rättfärdighet. O Herre, Du skall upplåta mina läppar, och min mun skall förkunna Ditt lov. Ty hade Du önskat offer, skulle jag ha givit Dig det, till brännoffer har Du icke lust. Ett offer som behagar Gud är en förkrossad ande; ett förkrossat och bedrövat hjärta skall Du, Gud, icke förakta. Gör väl mot Sion, o Herre, i Din godhet, så att Jerusalems murar byggs upp. Då skall rättfärdighetens offer glädja Dig, offergåvor och brännoffer. Då skola de offra tjuurar på Ditt altare.

Sedan sjunga vi Stora lördagens kanon.

DEN FÖRSTA SÅNGEN

Den andra plagala tonen

Heirmos

Han som fordom tid gömde de förföljande tyrannerna i havets vågor, är gömd i jorden av barn till dem som Han en gång räddade. Men likt jungfrurna låtom oss sjunga för vår Herre, ty Han är storligen förhärligad.

Ära åt Dig, vår Gud, ära åt Dig!

O Herre min Gud, jag skall sjunga för Dig en begravningshymn, en sång vid Din begravning: ty genom Din begravning har Du för mig öppnat portarna till livet, och genom Din död har Du krossat döden och helvetet.

Ära åt Dig, vår Gud, ära åt Dig!

Allting ovan och under jorden skakade av fruktan vid Din död, när de skådade Dig, o min Frälsare, på tronen i höjden och nere i graven. Ty bortom vårt förstånd låg Du dock framför våra ögon, en kropp ändå själva källan till livet.

Ära åt Fadern och Sonen och Den Helige Ande. Nu och alltid och i evigheternas evighet. Amen.

För att fylla allting med Din härlighet, har Du nedstigit till jordens djupaste djup: ty att min gestalt finns i Adam har icke varit dolt för Dig, men i Din kärlek till människan är Du begravd i graven och återför mig från förgängelse.

Katavasia

Han som fordom tid gömde de förföljande tyrannerna i havets vågor, är gömd i jorden av barn till dem som Han en gång räddade. Men likt jungfrurna låtom oss sjunga för vår Herre, ty Han är storligen förhärligad.

DEN TREDJE SÅNGEN

Heirmos

När världen såg Dig hänga på Golgata, Du som har hängt upp hela jorden fritt från vattenmassorna, slogs den av förundran och ropade: ”Ingen är helig utom Du, o Herre.”

Ära åt Dig, vår Gud, ära åt Dig!

Tecken och symboler om Din begravning har Du avslöjat i mängder av uppenbarelser; och nu, o Herre, både som Gud och människa, har Du avslöjat Din dolda hemlighet för dem som i dödsriket ropa: ”Ingen är helig utom Du, o Herre.”

Ära åt Dig, vår Gud, ära åt Dig!

Du har sträckt ut Dina armar och förenat alla som förut var åtskilda; klädd i en svepning, o Frälsare, och begravd i en grav, har Du frisläppt fångarna, och de ropa; ”Ingen är helig utom Du, o Herre.”

Ära åt Fadern och Sonen och Den Helige Ande. Nu och alltid och i evigheternas evighet. Amen.

O Du som ingenting kan rymma, genom Din egen vilja blev Du instängd och förseglad i graven: men genom Din kraft har Du som Gud avslöjat Din makt för dem som sjöngo: ”Ingen är helig utom Du, o Herre, som har älskat människosläktet.”

Katavasia

När världen såg Dig hänga på Golgata, Du som har hängt upp hela jorden fritt från vattenmassorna, slogs den av förundran och ropade: ”Ingen är helig utom Du, o Herre.”

DEN FJÄRDE SÅNGEN

Heirmos

När Habackuk förutsade Din gudomliga självutplåning på korset, utropade han i förundran: ‘Du har brutit ned maktens kraft, o ärade och allsmäktige Herre, och predikat för dem i dödsriket.’

Ära åt Dig, vår Gud, ära åt Dig!

Idag håller Du Helige den sjunde dagen, som Du sedan gammalt har välsignat genom att vila i Ditt arbete. Du kallar allting till vila och gör allting nytt, följer sabbatsvilan, min Frälsare, och återhämtar Din kraft.

Ära åt Dig, vår Gud, ära åt Dig!

Du har segrat genom Din oändliga kraft: Din själ skildes från Din kropp, ändå genom Din styrka, o Ord, har Du sprängt sönder dödens och helvetets bojar.

Ära åt Fadern och Sonen och Den Helige Ande. Nu och alltid och i evigheternas evighet. Amen. Hades fylldes med bitterhet när det mötte Dig, o Ord, ty det såg en dödlig gudomliggjord, märkt av sår men ändå helt kraftfull; och det föll ihop i skräck vid denna syn.

Katavasia

När Habackuk förutsade Din gudomliga självutplåning på korset, utropade han i förundran: ”Du har brutit ned maktens kraft, O ärade och allmäktige Herre, och predikat för dem i dödsriket.”

DEN FEMTE SÅNGEN

Heirmos

Jesaja, när han vaktade på natten, såg ljuset som icke känner någon afton, ljuset från Din uppenbarelse, o Kriste, som kom för att dö av varm kärlek till oss; och Han ropade högt: ‘De döda skola uppstå och de som vistas i graven skola bliva uppresta, och alla de på jorden födda skola storligen glädjas.’

Ära åt Dig, vår Gud, ära åt Dig!

Bliven en varelse skapad av stoft, o Skapare, återskapar Du dem som äro födda på jorden. Svepningen och graven peka, o Ord, på det mysterium som ryms i Dig. Ty den hedersamme hövitsmannen fullföljer anvisningarna från Din Fader, som ärorikt har återskapat mig i Dig.

Ära åt Dig, vår Gud, ära åt Dig!

Genom döden har Du förvandlat dödligheten, och genom Din begravning, förgängelsen. Genom gudomlig kraft har Du gjort gestalten som Du antog oförstörbar, görande den odödlig; ty, o Mästare, Ditt kött upplevde inte förruttnelse, icke heller lämnades Din själ såsom en främling i dödsriket.

Ära åt Fadern och Sonen och Den Helige Ande. Nu och alltid och i evigheternas evighet. Amen.

Framfödd utan smärtor men sårad i Din sida av ett spjut, o min Skapare, har Du pånyttskapat Eva. Bliven Adam, har Du överträffande naturen sovit en livgivande sömn, uppväckt liv ur sömn och förruttnelse genom Din allsmåktiga kraft.

Katavasia

Jesaja, när han vaktade på natten, såg ljuset som icke känner någon afton, ljuset från Din uppenbarelse, o Kristus, som kom för att dö av varm kärlek till oss; och Han ropade högt: 'De döda skola uppstå och de som vistas i graven skola bliva uppresta, och alla de på jorden födda skola storligen glädjas.'

DEN SJÄTTE SÅNGEN

Heirmos

Jona slukades men kvarhölls icke i valens buk; ty, han bar Din avbild, Du som har lidit och blivit lagd i graven. Såsom ur en brudkammare kom han ut ur monstret och ropade till dem som höllo uppsikt: "O I som vakten bedrägligt och fåfängt, I haven övergivit eder egen förskoning."

Ära åt Dig, vår Gud, ära åt Dig!

Du var bunden, söndersliten, men icke åtskild, o Ord, från köttet Du hade antagit. Ty trots att Ditt tempel förstördes vid tidpunkten för Ditt lidande, är ändå Din gudomliga person och Ditt kött endast och allenast ett; i båda är Du en Son, Guds Ord, både Gud och människa.

Ära åt Dig, vår Gud, ära åt Dig!

Adams fall medförde döden till människan, men icke till Gud. Ty trots att den världsliga materian i Din kropp led, blev ändå den gudomliga oberörd; det som var förgängligt i Din mänskliga gestalt har Du förvandlat till oförgängligt, och genom Din uppståndelse har Du frigjort en källa av evigt liv.

Ära åt Fadern och Sonen och Den Helige Ande. Nu och alltid och i evigheternas evighet. Amen.

Hades är härskare över dödliga människor, men icke för evigt. Lagd i graven, mäktige Herre, har Du med Din livgivan-

de hand brutit isär dödens galler. För alla dem från alla tidsåldrar som sovo i gravarna, har Du tillkännagivit sann förlossning, o Frälsare, som har blivit den ur döden förstfödde.

Katavasia

Jona slukades men kvarhölls icke i valens buk; ty, han bar Din avbild, Du som har lidit och blivit lagd i graven. Såsom ur en brudkammare kom han ut ur monstret och ropade till dem som höllo uppsikt: ”O I som vakten bedrägligt och fåfängt, I haven övergivit eder egen förskoning.”

DEN SJUNDE SÅNGEN

Heirmos

Obeskrivbara under! Han som räddade de fromma ynglingarna från den brinnande ugnen, har lagts likt en kropp utan andedräkt i graven, för vår frälsning som sjunger: O Gud vår Befriare, välsignad vare Du.

Ära åt Dig, vår Gud, ära åt Dig!

Helvetet sårades i hjärtat när det mottog Honom vars sida var genomborrad av spjutet; förtärd av gudomlig eld stönar det ljudligt över vår frälsning som sjunger: O Gud vår Befriare, välsignad vare Du.

Ära åt Dig, vår Gud, ära åt Dig!

O lyckliga grav! Den mottog inom sig Skaparen, likt en sovande, och den blev en gudomlig skatt för livet, för vår frälsning som sjunger: O Gud vår Befriare, välsignad vare Du.

Ära åt Fadern och Sonen och Den Helige Ande.

Alltets liv viker för att läggas i graven, enligt dödens lag, och Han gör den till en källa för uppvaknande, ty vår frälsning sjunger: O Gud vår Befriare, välsignad vare Du.

Nu och alltid och i evigheternas evighet. Amen.

I helvetet och i graven och i Eden, var Kristus gudomlighet odelbart förenad med Fadern och Anden, för vår frälsning som sjunger: O Gud vår Befriare, välsignad vare Du.

Katavasia

Obeskrivbara under! Han som räddade de fromma ynglingarna från den brinnande ugnen, har lagts likt en kropp utan andedräkt i graven, för vår frälsning som sjunger: O Gud vår Befriare, välsignad vare Du.

DEN ÅTTONDE SÅNGEN

Heirmos

Häpna, o I himlar, räds av fruktan, och låten jordens fundament skaka. Ty se, Han som bor i höjden räknas till de döda och förvaras som en främling i en trång grav. Välsignen Honom I barn, prisen Honom I präster, och I folk förhäriligen Honom över alla i evighet.

Ära åt Dig, vår Gud, ära åt Dig!

Det renaste Templet är förstört, men uppreser det fallna tabernaklet. Den andre Adam, Han som bor i höjden, har stigit ned till den förste Adam i helvetets djup. Välsignen Honom I barn, prisen Honom I präster, och I folk förhäriligen Honom över alla i evighet.

Ära åt Dig, vår Gud, ära åt Dig!

Lärjungarnas mod svek, men Josef från Arimataia var djärvare; ty när han såg Guds avklädda kropp, bad han att få kroppen och begravnade Honom, ropande: Välsignen Honom I barn, prisen Honom I präster, och I folk förhäriligen Honom över alla i evighet.

Ära åt Fadern och Sonen och Den Helige Ande. Nu och alltid och i evigheternas evighet. Amen.

O märkliga under! O kärleksfulla och gränslösa tålmod! Han som bor i höjden är instängd under jorden efter Sitt eget medgivande, och Gud anklagas falskt för att vara en bedragare. Välsignen Honom I barn, prisen Honom I präster, och I folk förhärligen Honom över alla i evighet.

Vi prisar, välsigna och vi tillbedja Herren!

Katavasia

Häpna, o I himlar, räds av fruktan, och låten jordens fundament skaka. Ty se, Han som bor i höjden räknas till de döda och förvaras som en främling i en trång grav. Välsignen Honom I barn, prisen Honom I präster, och I folk förhärligen Honom över alla i evighet.

DEN NIONDE SÅNGEN

Heirmos

Gråt icke över mig, o Moder, när du i graven ser Sonen som du har avlat utan säd i ditt sköte. Ty jag skall uppstå och förhärligas, och såsom Gud skall jag i evig glans upphöja dem som ära dig med tro och kärlek.

Ära åt Dig, vår Gud, ära åt Dig!

”O Son utan begynnelse, på sätt som överträffade naturen välsignades jag genom Ditt märkliga framfödande, ty jag besparades all smärta. Men nu när jag ser Dig, min Gud, en livlös kropp, är jag genomborrad av sorgens bittra svärd. Men uppstå, så att jag må bli förhärligad.”

Ära åt Dig, vår Gud, ära åt Dig!

Enligt min egen vilja skall jorden övertäcka mig, o Mo-

der, men dödsrikets dörrvakter darra när de skåda mig, iklädd hämnadens blodbestänkta klädnad: ty på korset såsom Gud har jag slagit mina fiender, och jag skall uppstå och förhärliga dig.

Ära åt Fadern och Sonen och Den Helige Ande. Nu och alltid och i evigheternas evighet. Amen.

Sannerligen låt skapelsen glädjas, låt alla på jorden födda glädjas: ty helvetet, fienden, har förgjorts. I kvinnor kommen till mig med väldoftande kryddor: ty jag befriar Adam och Eva och deras avkomma, och på den tredje dagen skall jag åter uppstå.

Katavasia

Gråt icke över mig, o Moder, när du i graven ser Sonen som du har avlat utan säd i ditt sköte. Ty jag skall uppstå och förhärligas, och såsom Gud skall jag i evig glans upphöja dem som ära dig med tro och kärlek.

Läsare: Helige Gud, Helige Starke, Helige Odödlige, förbarma Dig över oss. (3)

Ära åt Fadern och Sonen och Den Helige Ande. Nu och alltid och i evigheternas evighet. Amen.

Allraheligaste Treenighet, förbarma Dig över oss. Herre, rena oss från våra synder. Härskare, förlåt oss våra överträdelser. Helige, kom till oss och hela våra krankheter för Ditt namns skull.

Herre, förbarma Dig. (3)

Ära åt Fadern och Sonen och Den Helige Ande. Nu och alltid och i evigheternas evighet. Amen.

Fader vår, som är i himmelen. Helgat varde Ditt namn. Tillkomme Ditt Rike. Ske Din vilja såsom i himmelen så ock på jorden. Vårt dagliga bröd giv oss idag, och förlåt oss våra skulder, såsom ock vi förlåta dem oss skyldiga äro, och inled oss icke i frestelse, utan fräls oss ifrån ondo.

Präst: Ty Ditt är Riket och makten och härligheten, Faderns och Sonens och Den Helige Andes, nu och alltid och i evigheternas evighet,

Läsare: Amen.

Apolytikion i den andra tonen

Då Du nedsteg i döden, o Du odödliga liv, så dräpte Du dödsriket med ljuset av Din gudomlighet. Och då Du reste de döda ur djupen, ropade alla himmelska krafter: O Du livgivare, Kriste vår Gud, ära vare Dig

Sedan läser Prästen följande böneföljd med Herre, förbarma Dig. (3) efter varje bön.

Förbarma Dig över oss, O Gud, efter Din stora nåd. Vi bedja Dig; bönhör oss och förbarma Dig över oss.

Åter bedja vi för alla fromma och ortodoxa kristna.

Åter bedja vi för vår biskop och fader N. och hela vårt brödraskap i Kristo.

Ty en barmhärtig och människoälskande Gud är du och Dig hembära vi ära, Fader, Son och Helig Ande. Nu och alltid och i evigheternas evighet.

Kör: Amen. I Herrens namn, Fader välsigna!

Prästen säger så det lilla avskedet:

Må Kristus, vår sanne Gud, som uppstod från det döda, genom förbönerna av Sin allrarenaste och mest tadelfria heliga Moder, de heliga, ärade och högtlovade Apostlarna, våra rättfärdiga och gudabärande fäder, [kyrkans helgon], de heliga, rättfärdiga Guds anfäder Joakim och Anna, [dagens helgon] vilkens / vilkas minne vi firar och alla helgon -må Han förbarma Sig över oss och frälsa oss, ty Han är god och människoälskande.

Genom våra heliga Fäders förböner, Herre Jesu Kriste vår Gud, förbarma Dig över oss.

Kör: Amen.

ORTHROS

Uppståndelsens ceremoni

Prästen hållande det heliga Evangeliet i sin högra hand och i sin vänstra ett litet ljus som han tändt från ljuset på altaret och diakonen hållande i rökelsekaret kommer ut från altarrummet efter det att dörarna öppnats sjungande i den första plagala tonen:

Kommen och mottagen ljus från det aldrig tynande ljuset och ära Kristus, Som är uppstånden från det döda.

Detta upprepar kören tills alla fått sina ljus tända.

Därefter, föregången av lyktor, tar prästen det Heliga Evangeliet, och diakonen rökelsekaret, och alla går till narthex hållande de tända ljusen och sjungande uppståndelsens sticheron i den andra plagala tonen:

Kör: Uppståndelse, Kriste Frälsare, lovsjunga änglarna i himmelen. Förläna också oss på jorden att med rena hjärtan prisa Dig.

Endast ljuständaren (Kandelanaptes) stannar kvar i kyrkan och tänder alla ljus och ikonlampor; tänder ett rökelsekar och lägger rökelse i det och placerar det i mitten av kyrkorummet. I narthex är en pulpet på en plattform placerad framför de stängda Portarna. (Observera att kyrkor idag sällan har en ikonostas med dörrar som skiljer skeppet från narthex. Om så inte är fallet placeras bordet långt ned i kyrkan.) På denna pulpet placerar prästen det Heliga Evangeliet och läser det andra evangeliet för orthros (Markus 16:1-8).

Först beröker prästen Evangeliet, sedan:

Präst: Låtom oss bedja till Herren vår Gud, att vi må anses värdiga att höra det Heliga Evangeliet.

Kör: Herre, förbarma Dig. (3)

Präst: Vishet stå upp, låtom oss höra det Heliga Evangeliet.

Erini pasi. (Frid vare med eder alla.)

Kör: Så ock med din ande.

Präst: Läsning från det Heliga Evangeliet enligt evangelisten S:t Markus. Låtom oss vara uppmärksamma.

Kör: Ära vare Dig, o Herre, ära vare Dig.

Präst: Och när sabbaten var förliden, köpte Maria från Magdala och den Maria, som var Jakobs moder, och Salome välluktande kryddor för att sedan gå åstad och smörja honom. Och bittida om morgonen på första veckodagen kommo de till graven redan vid soluppgången. Och de sade till varandra: "Vem skall åt oss vältra bort stenen från ingången till graven?" Men när de sågo upp, fingo de se, att stenen redan var bortvältrad. Den var nämligen mycket stor. Och när de hade kommit in i graven, fingo de se en ung man sitta där på högra sidan, klädd i en vit fotsid klädnad; och de blevo förskräckta. Men han sade till dem: "Varen icke förskräckta. I söken Jesus från Nasaret, den korsfäste. Han är uppstånden, han är icke här. Se, där är platsen, där de lade honom. Men gån bort och sägen till hans lärjungar och särskilt till Petrus: 'Han skall före eder gå till Galileen; där skolen I få se honom, såsom han har sagt eder.'" Då gingo de ut och flydde bort ifrån graven, ty bävan och bestörtning hade kommit över dem. Och i sin fruktan sade de intet till någon.

Kör: Ära åt Dig, o Herre, ära åt Dig.

Sedan tar prästen rökelsekaret och gör med det korsets tecken och säger:

Ära vare den heliga, och väsensena, livgivande, och odelbara Treenigheten, nu och alltid i evigheters evighet.

Kör: Amen.

Sedan sjunger prästen, i det att han höjer ljuset, högt följande i den första plagala tonen:

Kristus är uppstånden från de döda. Med Sin död Han döden nederlagt och åt dem som äro i gravarna liv Han bragt.

Detta säges 1 gång av prästen, och två gånger av körerna utom verserna.

Därefter säger prästen eller diakonen följande verser, och efter varje vers sjunges samma troparion som ovan av körerna:

Första versen: Må Gud stå upp och må Hans fiender varda förskingrade och må de som hata Honom fly från Hans ansikte. *(Prästen beröker framför Evangeliet.)*

Kör: Kristus är uppstånden...

Andra versen: Såsom rök fördrives, så må de fördrivas av Dig, liksom vaxet smälter för eld. *(Prästen beröker till höger om Evangeliet.)*

Kör: Kristus är uppstånden...

Tredje versen: Så må de ogudaktiga förgås för Guds ansikte men de rättfärdiga vara glada. *(Prästen beröker bakom Evangeliet.)*

Kör: Kristus är uppstånden...

Fjärde versen: Detta är den dag, som Herren har gjort. Låtom oss på den fröjdas och vara glada! *(Prästen beröker till vänster om Evangeliet.)*

Kör: Kristus är uppstånden...

Ära åt Fadernoch Sonen och Den Helige Ande. *(Prästen beröker framför Evangeliet.)*

Kör: Kristus är uppstånden...

Nu och alltid och i evigheters evighet. Amen.

Kör: Kristus är uppstånden...

Sedan sjunger prästen högt: Kristus är uppstånden från de döda. Med Sin död Han döden nederlagt... *(Prästen beröker folket.)*

Kör: ...och åt dem som äro i gravarna liv Han bragt.

Sedan den stora böneföljden:

Diakon: I frid låtom oss bedja till Herren.

Kör: Herre, förbarma Dig. *Upprepas efter var bönepunkt.*

Diakon:

Om friden från ovan och om våra sjäalars frälsning låtom oss bedja till Herren.

Om hela världens fred, om Guds heliga Kyrkans väl och om allas enhet, låtom oss bedja till Herren.

För detta heliga tempel och för dem som i tro, andakt och gudsfuktan träda in däri, låtom oss bedja till Herren.

För alla fromma och ortodoxt kristna.

För vår Biskop N. N., för det vördiga prästerskapet, för diakonatet i Kristo, för alla kyrkotjänare och för folket, låtom oss bedja till Herren.

För vår Guds tjänare N.N., för alla ortodoxa kungar och drottningar, för detta lands världsliga överhet, låtom oss bedja till Herren.

För denna stad (detta kloster), för alla städer och länder och för de troende, som bo i dem, låtom oss bedja till Herren.

Om god väderlek, om överflöd av jordens frukter och om fredliga tider, låtom oss bedja till Herren.

För resande till lands och vatten och i luften, för alla sjuka, lidande och fångar och om deras frälsning, låtom oss bedja till Herren.

Att vi må frias från all sorg, vrede, nöd och oro, låtom oss bedja till Herren.

Hjälp oss, fräls oss, förbarma Dig över oss och bevara oss, o Gud, genom Din nåd.

Ihågkommande vår allraheligaste, allrarenaste, mest välsignade och härliga Härskarinna Maria, Gudaföderska (*Kör:* All-

raheligaste Theotokos fräls oss) och ständig Jungfru, jämte alla helgon, låtom oss anbefalla oss själva, varandra och hela vårt liv åt Kristus, vår Gud.

Kör: Åt Dig, o Herre.

Präst: Ty Dig tillkommer all ära, allt lov och all tillbedjan, Fader och Son och Helig Ande. Nu och alltid och i evigheters evighet.

Kör: Amen.

Dörrarna in till kyrkan är stängda. Prästen slår på dörren vid "Höjen portarna":

Präst: Höjen portarna, I furstar, och varen upplyfta, I eviga dörrar, och ärans konung skall draga därin.

Läsare: Vem är då ärans konung?

Präst: Det är Herren, stark och väldig, Herren, mäktig i strid.

Präst: Höjen portarna, I furstar, och varen upplyfta, I eviga dörrar, och ärans konung skall draga därin.

Läsare: Vem är då ärans konung?

Präst: Det är Herren, stark och väldig, Herren, mäktig i strid.

Präst: Höjen portarna, I furstar, och varen upplyfta, I eviga dörrar, och ärans konung skall draga därin.

Läsare: Vem är då ärans konung?

Dörrarna öppnas och prästen går in sägande: Det är härskarornas Herre, Han är ärans konung.

Sedan går alla in och gåendes börjar kören kanon. I varje ode repeteras irmos och varje troparion. Samma irmos sjunges igen av båda körerna i slutet av varje ode som en katavasia.

Efter varje ode säges den lilla böneföljden och därefter görs utropen enligt vad som framgår nedan. Prästen beröker vid kanons början, enligt gällande regler (och vid varje ode den stora berökningen. När prästen kommer ut med rökelsekaret från Templon ropar han vid varje tillfälle till folket "Kristus är uppstånden" varvid folket svarar, eventuellt på olika språk.)

Observera att det är en speciell Megalynaria vid nionde odet och att "Kristus är uppstånden..." och "Jesus, har uppstått ur graven..." sjunges vid slutet av varje ode, även det nionde. (Observera att det är vanligt då flera präster celebrerar att prästerskapet sjunger en kördel.)

PÅSK KANON

Enligt Helige Johannes av Damaskus
Första tonen

DEN FÖRSTA SÅNGEN

Heirmos

Uppståndelsens dag! Låtom oss upplysas, o folk! Påsken, Herrens Påsk! Från döden till livet och från jorden till himmelen har Kristus, vår Gud, fört oss fram, vi som sjunga seger-
sången. (2)

Vers: Ära åt Din heliga uppståndelse, o Herre.

Låtom oss rena våra sinnen! Och vi skola få se Kristus strålande i uppståndelsens otillgängliga ljus och tydligt höra honom säga: "Glädjen eder", vi som sjunga segersången.

Vers: Ära åt Din heliga uppståndelse, o Herre.

Låtom oss rena våra sinnen! Och vi skola få se Kristus strå-

lande i uppståndelsens otillgängliga ljus och tydligt höra honom säga: "Glädjen eder", vi som sjunga segersången.

Vers: Ära åt Fadern och Sonen och Den Helige Ande.

Det är tillbörligt, att himlarna skola fröjda sig och att jorden skall glädjas och att all världen, den synliga liksom den osynliga, skall hålla högtid. Ty Kristus är uppstånden, evig glädje.

Vers: Nu och alltid och i evigheternas evighet. Amen.

Det är tillbörligt, att himlarna skola fröjda sig och att jorden skall glädjas och att all världen, den synliga liksom den osynliga, skall hålla högtid. Ty Kristus är uppstånden, evig glädje.

KATAVASIA

Uppståndelsens dag! Låtom oss upplysas, o folk! Påskan, Herrens Påsk! Från döden till livet och från jorden till himmelen har Kristus, vår Gud, fört oss fram, vi som sjunga segersången.

Kristus är uppstånden från de döda. Med Sin död Han döden nederlagt, och åt dem som äro i gravarna liv Han bragt. (3).

Jesus, har uppstått ur graven som han förutsagt, och förlänat oss evigt liv och stor nåd.

Dessa två hymner ovan sjunges alltså sålunda efter varje ode.

Sedan den lilla böneföljden:

Diakon: Åter och åter i frid låtom oss bedja till Herren.

Kör: Herre, förbarma Dig

Diakon: Hjälp oss, fräls oss, förbarma Dig över oss och bevara oss, o Gud, genom Din nåd.

Kör: Herre, förbarma Dig

Diakon: Ihågkommande vår allraheligaste, allrarenaste, mest välsignade och härliga Härskarinna Maria, Theotokos (**Kör:** Allraheligaste Theotokos fräls oss) och ständig Jungfru, jämte alla helgon, låtom oss anbefalla oss själva, varandra och hela vårt liv åt Kristus, vår Gud.

Kör: Åt Dig, o Herre.

Präst: Ty Din är makten och Ditt är Riket och kraften och härligheten, Fader och Son och Helig Ande. Nu och alltid och i evigheters evighet.

Kör: Amen.

DEN TREDJE SÅNGEN

Heirmos

Kommen, låtom oss dricka den nya drycken, icke en dryck, som genom ett under frambragts ur den ofruktbara klippan, men odödlighetens källa, framsprungen ur Kristi grav. I Honom hava vi vårt fäste. (2)

Vers: Ära åt Din heliga uppståndelse, o Herre.

Nu är allt uppfyllt av ljus, himmelen och jorden och underjorden. Må alltså hela skapelsen fira Kristi uppståndelse. I Honom hava vi vårt fäste.

Vers: Ära åt Din heliga uppståndelse, Herre.

Nu är allt uppfyllt av ljus, himmelen och jorden och underjorden. Må alltså hela skapelsen fira Kristi uppståndelse. I Honom hava vi vårt fäste.

Vers: Ära åt Fadern och Sonen och Den Helige Ande.

Igår, o Kriste, blev jag begravnen med Dig och idag uppstår jag med Dig, Du uppståndne. Igår blev jag korsfäst med Dig, förhärliga mig med Dig Själv, o Frälsare, i Ditt rike.

Vers: Nu och alltid och i evigheternas evighet. Amen

Igår, o Kriste, blev jag begravnen med Dig och idag uppstår jag med Dig, Du uppståndne. Igår blev jag korsfäst med Dig, förhärliga mig med Dig Själv, o Frälsare, i Ditt rike.

KATAVASIA

Kommen, låtom oss dricka den nya drycken, icke en dryck, som genom ett under frambragts ur den ofruktbara klippan, men odödlighetens källa, framsprungen ur Kristi grav. I Honom hava vi vårt fäste.

Kristus är uppstånden från de döda. Med Sin död Han döden nederlagt, och åt dem som äro i gravarna liv Han bragt. (3)

Jesus, har uppstått ur graven som han förutsagt, och förlänat oss evigt liv och stor nåd.

Diakon: Åter och åter i frid låtom oss bedja till Herren.

Kör: Herre, förbarma Dig

Diakon: Hjälp oss, fräls oss, förbarma Dig över oss och bevara oss, o Gud, genom Din nåd.

Kör: Herre, förbarma Dig

Diakon: Ihågkommande vår allraheligaste, allrarenaste, mest välsignade och härliga Härskarinna Maria, Theotokos (**Kör:** Allraheligaste Theotokos fräls oss) och ständig Jungfru, jämte alla helgon, låtom oss anbefalla oss själva, varandra och hela vårt liv åt Kristus, vår Gud.

Kör: Åt Dig, o Herre.

Präst: Ty helig är Du, vår Gud och till Dig uppsända vi liv, Fader och Son och Helig Ande. Nu och alltid och i evigheters evighet.

Kör: Amen.

Läsare:

HYPAKOI

När Maria och de andra kvinnorna före dagningen kommo och funno stenen bortvältrad från graven, hörde de från ängeln: "Varför söken I bland de döda, som vore Han dödlig, Honom, som dväljes i oändligt ljus? Skåden svepningen! Skynden och förkunnan för världen, att Herren har uppstått och dödat döden, ty Han är Guds Son, som frälsar människosläktet."

Kör:

DEN FJÄRDE SÅNGEN

Heirmos

Må Habackuck, som förkunnade Gud, nu stå med oss på gudomlig vakt. Må han visa på den ljusstrålande ängeln, som talar med tydlig stämma. Idag är världen frälst, ty Kristus är uppstånden, ty Han är allsmäktig. (2)

Vers: Ära åt Din heliga uppståndelse, Herre.

Av mannakön visade sig Kristus vara, då Han öppnade Jungfruskötet. Såsom dödlig kallas Han det rena Lammet, såsom felfri vårt påskalamm och såsom sann Gud benämnes Han den Fullkomlige.

Vers: Ära åt Din heliga uppståndelse, Herre.

Av mannakön visade sig Kristus vara, då Han öppnade Jungfruskötet. Såsom dödlig kallas Han det rena Lammet, såsom felfri vårt påskalamm och såsom sann Gud benämnes Han den Fullkomlige.

Vers: Ära åt Fadern och Sonen och Den Helige Ande.

Lik ett ettårigt Lamm och ett försoningens Påskalamm, lär Kristus, vår välsignade Krona, villigt offra sig för alla, och som sanningens sköna Sol steg Han åter upp ur graven.

Vers: Nu och alltid och i evigheternas evighet. Amen.

Herrens förfader, David, hoppade och dansade framför den förebildliga arken. Vi åter, Guds heliga folk, som skåda förebildernas uppfyllelse, fröjdas i Gud. Ty Kristus är uppstånden, ty Han är allsmäktig.

KATAVASIA

Må Habackuck, som förkunnade Gud, nu stå med oss på gudomlig vakt. Må han visa på den ljusstrålande ängeln, som talar med tydlig stämma. Idag är världen frälst, ty Kristus är uppstånden, ty Han är allsmäktig.

Kristus är uppstånden från de döda. Med Sin död Han döden nederlagt, och åt dem som äro i gravarna liv Han bragt. (3)

Jesus, har uppstått ur graven som han förutsagt, och förlänat oss evigt liv och stor nåd.

Diakon: Åter och åter i frid låtom oss bedja till Herren.

Kör: Herre, förbarma Dig

Diakon: Hjälp oss, fräls oss, förbarma Dig över oss och bevara oss, o Gud, genom Din nåd.

Kör: Herre, förbarma Dig

Diakon: Ihågkommande vår allraheligaste, allrarenaste, mest välsignade och härliga Härskarinna Maria, Theotokos (**Kör:** Allraheligaste Theotokos fräls oss) och ständig Jungfru, jämte alla helgon, låtom oss anbefalla oss själva, varandra och hela vårt liv åt Kristus, vår Gud.

Kör: Åt Dig, o Herre.

Präst: Ty Du är god och människoälskande, ära vare Dig Fader och Son och Helig Ande, nu och alltid och i evigheters evighet.

Kör: Amen.

DEN FEMTE SÅNGEN

Heirmos

Låtom oss stå upp bittida om morgonen och istället för myrrha hembära en lovsång åt Herren. Då skola vi skåda Kristus, rättfärdighetens Sol, som låter livet lysa fram för alla. (2)

Vers: Ära åt Din heliga uppståndelse, Herre.

När de som höllos fångslade av dödsrikets band, sågo Din omätliga barmhärtighet, o Kriste, då skyndade de med glada steg till ljuset jublande mot den eviga Påsken.

Vers: Ära åt Din heliga uppståndelse, Herre.

När de som höllos fångslade av dödsrikets band, sågo Din omätliga barmhärtighet, o Kriste, då skyndade de med glada steg till ljuset jublande mot den eviga Påsken.

Vers: Ära åt Fadern och Sonen och Den Helige Ande.

Låtom oss med ljus i händerna gå att möta Kristus, som framträder ur graven lik en brudgum och med de i kärlek jublande änglarna låtom oss fira Guds frälsande Påsk.

Vers: Nu och alltid och i evigheternas evighet. Amen.

Låtom oss med ljus i händerna gå att möta Kristus, som framträder ur graven lik en brudgum och med de i kärlek jublande änglarna låtom oss fira Guds frälsande Påsk.

KATAVASIA

Låtom oss stå upp bittida om morgonen och istället för myrra hembära en lovsång åt Herren. Då skola vi skåda Kristus, rättfärdighetens Sol, som låter livet lysa fram för alla.

Kristus är uppstånden från de döda. Med Sin död Han döden nederlagt, och åt dem som äro i gravarna liv Han bragt. (3)

Jesus, har uppstått ur graven som han förutsagt, och förlänat oss evigt liv och stor nåd.

Diakon: Åter och åter i frid låtom oss bedja till Herren.

Kör: Herre, förbarma Dig

Diakon: Hjälp oss, fräls oss, förbarma Dig över oss och bevara oss, o Gud, genom Din nåd.

Kör: Herre, förbarma Dig

Diakon: Ihågkommande vår allraheligaste, allrarenaste, mest välsignade och härliga Härskarinna Maria, Theotokos (**Kör:** Allraheligaste Theotokos fräls oss) och ständig Jungfru, jämte alla helgon, låtom oss anbefalla oss själva, varandra och hela vårt liv åt Kristus, vår Gud.

Kör: Åt Dig, o Herre.

Präst: Ty ärat och prisat är Ditt ärorika och konungsliga namn, Fader, och Son, och Helig Ande, nu och alltid och i evigheters evighet.

Kör: Amen.

DEN SJÄTTE SÅNGEN

Heirmos

Du nedsteg till jordens innandöme och krossade de eviga riglar, vilka inestängde de fångna, o Kriste. Men på tredje dagen uppstod Du igen ur graven, liksom Jona ur den stora fiskens buk. (2)

Vers: Ära åt Din heliga uppståndelse, Herre.

O, Kriste, Du som bevarade förseglingen obruten och uppstod ur graven. Du bröt i Din födelse icke sönder Jungfruns lås, men Du har öppnat Paradisets portar.

Vers: Ära åt Din heliga uppståndelse, Herre.

O, Kriste, Du som bevarade förseglingen obruten och upp-

stod ur graven. Du bröt i Din födelse icke sönder Jungfruns lås, men Du har öppnat Paradisets portar.

Vers: Ära åt Fadern och Sonen och Den Helige Ande.

Min Frälsare, Du i Din gudomlighet levande och icke slaktade offerlamm. Villigt frambar Du Dig själv åt Fadern och då Du uppsteg ur graven, uppväckte Du ock med Dig människosläktets fader, Adam.

Vers: Nu och alltid och i evigheternas evighet. Amen.

Min Frälsare, Du i Din gudomlighet levande och icke slaktade offerlamm. Villigt frambar Du Dig själv åt Fadern och då Du uppsteg ur graven, uppväckte Du ock med Dig människosläktets fader, Adam.

KATAVASIA

Du nedsteg till jordens innandöme och krossade de eviga riglar, vilka inestängde de fångna, o Kriste. Men på tredje dagen uppstod Du igen ur graven, liksom Jona ur den stora fiskens buk.

Kristus är uppstånden från de döda. Med Sin död Han döden nederlagt, och åt dem som äro i gravarna liv Han bragt. (3)

Jesus, har uppstått ur graven som han förutsagt, och förlänat oss evigt liv och stor nåd.

Diakon: Åter och åter i frid låtom oss bedja till Herren.

Kör: Herre, förbarma Dig

Diakon: Hjälp oss, fräls oss, förbarma Dig över oss och bevara oss, o Gud, genom Din nåd.

Kör: Herre, förbarma Dig

Diakon: Ihågkommande vår allraheligaste, allrarenaste, mest välsignade och härliga Härskarinna Maria, Theotokos

(**Kör:** Allraheligaste Theotokos fräls oss) och ständig Jungfru, jämte alla helgon, låtom oss anbefalla oss själva, varandra och hela vårt liv åt Kristus, vår Gud.

Kör: Åt Dig, o Herre.

Präst: Ty Du är fridens Härskare, och våra själars Frälsare, och Dig lovprisa vi, Fader, och Son, och Helig Ande, nu och alltid och i evigheters evighet.

Kör: Amen.

Läsare:

KONTAKION

Fastän Du nedsteg i graven, o Odödlige, krossade Du dock helvetets makt och uppstod som segrare, o Kriste vår Gud. Du sade till de myrrabärande kvinnorna: "Glädjen eder!" och gav frid åt Dina apostlar och förlänade uppståndelse åt de fallna.

IKOS

Komna före soluppgången och sökande såsom sin klara dag den sol, som nedsjunkit i graven, ropade de myrrabärande kvinnorna till varandra: "O vänner! Kommen, låtom oss med välluktande kryddor smörja den livgivande och begravda kroppen, Hans i graven vilande Lekamen, Han som har uppväckt den fallne Adam. Kommen, låtom oss ila som de vise männen. Låtom oss tillbedja och som gåva frambära vår myrra åt Honom, som vilar, ej i lindakläder, men i gravbindlar. Låtom oss gråta och ropa: 'Stå upp, Herre, Du som skänker uppståndelse åt de fallna!'"

Synaxarion ur Menaion, sedan följande:

Läsare: På denna heliga och stora Påsksöndag, firar vi den livgivande uppståndelsen av vår Herre och Gud och Frälsare Jesus Kristus.

VERSER

Kristus, nedsteg ensam till kamp i dödsriket,
återkom och förde med sig många segertecken.
Honom tillkommer ära och makt i evigheters evighet. Amen.

Läsare: Låtom oss som nu hava skådat Kristi uppståndelse tillbedja vår Herre Jesus, som ensam är utan synd. Vi tillbedja Ditt kors, O Kriste, och prisa och ära Din heliga Uppståndelse. Ty Du är vår Gud och vi känna ingen annan utom Dig och vi åkalla Ditt namn. Kommen I alla troende, låtom oss tillbedja Kristi heliga Uppståndelse, ty skåda, genom Korset har glädje kommit till världen all. För evigt välsignande Herren, prisa vi Hans Uppståndelse. För vår skull uthärdade Han korset och genom döden tillintetgjorde Han döden. (3)

Jesus, har uppstått ur graven som Han förutsagt, och förlänat oss evigt liv och stor nåd. (3)

DEN SJUNDE SÅNGEN

Heirmos

Han som frälste ynglingarna ur den brinnande ugnen, lider liksom en dödlig, när Han är vorden människa, och genom lidande ikläder Han det dödliga oförgänglighetens härlighet. Han, fädernas Gud, vare allena lovad och förhärligad. (2)

Vers: Ära åt Din heliga uppståndelse, Herre.

De gudfruktiga kvinnorna ilade tillbaka till Dig med myrra. Herren, som de med tårar sökt, såsom död, Honom tillbådo de med fröjd såsom den levande Guden. De förkunnade, o Kriste, för Dina lärjungar Din hemlighetsfulla Påsk.

Vers: Ära åt Din heliga uppståndelse, Herre.

De gudfruktiga kvinnorna ilade tillbaka till Dig med myrra. Herren, som de med tårar sökt, såsom död, Honom tillbådo de

med fröjd såsom den levande Guden. De förkunnade, o Kriste, för Dina lärjungar Din hemlighetsfulla Påsk.

Vers: Ära åt Din heliga uppståndelse, Herre.

Vi fira dödens dödande, helvetets förintelse, begynnelsen till ett annat och evigt liv. Jublande besjunga vi Honom som gjort det, Fädernas Gud, den ende lovade och förhärligade.

Vers: Ära åt Din heliga uppståndelse, Herre.

Vi fira dödens dödande, helvetets förintelse, begynnelsen till ett annat och evigt liv. Jublande besjunga vi Honom som gjort det, Fädernas Gud, den ende lovade och förhärligade.

Vers: Ära åt Fadern och Sonen och Den Helige Ande.

I sanning helig och härlig är denna frälsningsbringande och ljuskringstrålande natt, som förkunnar Uppståndelsens strålande dag, på vilken det eviga ljuset lekamligen strålade fram för alla.

Vers: Nu och alltid och i evigheternas evighet. Amen.

I sanning helig och härlig är denna frälsningsbringande och ljuskringstrålande natt, som förkunnar Uppståndelsens strålande dag, på vilken det eviga ljuset lekamligen strålade fram för alla.

KATAVASIA

Han som frälste ynglingarna ur den brinnande ugnen, lider liksom en dödlig, när Han är vorden människa, och genom lidande ikläder Han det dödliga oförgänglighetens härlighet. Han, fädernas Gud, vare allena lovad och förhärligad.

Kristus är uppstånden från de döda. Med Sin död Han död- den nederlagt, och åt dem som äro i gravarna liv Han bragt. (3)

Jesus, har uppstått ur graven som han förutsagt, och förlänat oss evigt liv och stor nåd.

Diakon: Åter och åter i frid låtom oss bedja till Herren.

Kör: Herre, förbarma Dig

Diakon: Hjälp oss, fräls oss, förbarma Dig över oss och bevara oss, o Gud, genom Din nåd.

Kör: Herre, förbarma Dig

Diakon: Ihågkommande vår allraheligaste, allrarenaste, mest välsignade och härliga Härskarinna Maria, Theotokos (**Kör:** Allraheligaste Theotokos fräls oss) och ständig Jungfru, jämte alla helgon, låtom oss anbefalla oss själva, varandra och hela vårt liv åt Kristus, vår Gud.

Kör: Åt Dig, o Herre.

Präst: Välsignad och ärad vare Din makt i Ditt rike, Fader, och Son, och Helig Ande, nu och alltid och i evigheters evighet.

Kör: Amen.

DEN ÅTTONDE SÅNGEN

Heirmos

Denna utvalda och heliga dag, sabbaternas ende Konung och Herre, är festdagarnas fest och högtidernas högtid. På denna dag skola vi i evighet prisa Kristus. (2)

Vers: Ära åt Din heliga uppståndelse, Herre.

Kommen, låtom oss på denna Kristi Uppståndelses utvalda dag, taga del av den nya vinstockens frukt, Kristi rikets gudomliga glädje, i det att vi i evighet lovsjunga Honom såsom vår Gud.

Vers: Ära åt Din heliga uppståndelse, Herre.

Kommen, låtom oss på denna Kristi Uppståndelses utvalda dag, taga del av den nya vinstockens frukt, Kristi rikets gudom-

liga glädje, i det att vi i evighet lovsjunga Honom såsom vår Gud.

Vers: Ära åt Din heliga uppståndelse, Herre.

Lyft upp Dina ögon, o Sion, och se Dig omkring. Se, Dina barn hava kommit från väster och norr, från havsländerna och öster, såsom till ett ljus, tänt av Gud, i evighet prisande Kristus.

Vers: Ära åt Din heliga uppståndelse, Herre.

Lyft upp Dina ögon, o Sion, och se Dig omkring. Se, Dina barn hava kommit från väster och norr, från havsländerna och öster, såsom till ett ljus, tänt av Gud, i evighet prisande Kristus.

Vers: Vi välsigna Fadern och Sonen och Den Helige Ande.

Fader Allsmäktig och Ord och Helige Ande, Du i tre personer förenade, över allt upphöjda gudomliga väsen, i Dig hava vi döpts och Dig prisa vi i evighet.

Vers: Nu och alltid och i evigheternas evighet. Amen.

Fader Allsmäktig och Ord och Helige Ande, Du i tre personer förenade, över allt upphöjda gudomliga väsen, i Dig hava vi döpts och Dig prisa vi i evighet.

Vi prisa, vi välsigna, vi tillbedja Herren.

KATAVASIA

Kör 2: Denna utvalda och heliga dag, sabbaternas ende Konung och Herre, är festdagarnas fest och högtidernas högtid. På denna dag skola vi i evighet prisa Kristus.

Kristus är uppstånden från de döda. Med Sin död Han döden nederlagt, och åt dem som äro i gravarna liv Han bragt. (3)

Jesus, har uppstått ur graven som han förutsagt, och förlänat oss evigt liv och stor nåd.

Diakon: Åter och åter i frid låtom oss bedja till Herren.

Kör: Herre, förbarma Dig

Diakon: Hjälp oss, fräls oss, förbarma Dig över oss och bevara oss, o Gud, genom Din nåd.

Kör: Herre, förbarma Dig

Diakon: Ihågkommande vår allraheligaste, allrarenaste, mest välsignade och härliga Härskarinna Maria, Theotokos (**Kör:** Allraheligaste Theotokos fräls oss) och ständig Jungfru, jämte alla helgon, låtom oss anbefalla oss själva, varandra och hela vårt liv åt Kristus, vår Gud.

Kör: Åt Dig, o Herre.

Präst: Ty prisat är Ditt namn, och ärat är Ditt rike, Fader, och Son och Helig Ande, nu och alltid och i evigheters evighet.

Kör: Amen.

Prästen eller diakonen ställer sig bakom Theotokos ikon innanför Templan och höjer rökelsekaret mot ikonen och säger:

Diakonen: Låtom oss med hymner lovsjunga Gudaföderskan och ljusets Moder.

DEN NIONDE SÅNGEN MEGALYNARION

Min själ prisar storligen Honom, som led frivilligt, begravdes, och uppsteg ur graven på tredje dagen.

IRMOS

Var ljus, var ljus, du nya Jerusalem, ty Herrens härlighet har gått upp över Dig. Jubla nu och gläd Dig, o Sion. Och du rena Theotokos, fröjda dig över din livsfrukts Uppståndelse.

MEGALYNARION

Min själ prisar storligen Kristus, Livgivaren som uppsteg ur graven på tredje dagen.

Och återigen IRMOS

Var ljus, var ljus, du nya Jerusalem, ty Herrens härlighet har gått upp över Dig. Jubla nu och gläd Dig, o Sion. Och du rena Theotokos, fröjda dig över din livsfrukts Uppståndelse.

MEGALYNARION

Kristus är den nya Påsken, det levande offret, Guds Lamm som borttager världens synd.

TROPARION

O, hur gudomlig, kärleksfull, hur ljuvlig är icke Din stämma. Ty Du har i trofasthet lovat att vara med oss till tidens slut, o Kriste. Då vi troende hava detta till vårt hopp och fäste låtom oss nu glädjas.

MEGALYNARION

Idag gläder sig och fröjdar sig allt skapat, ty Kristus är uppstånden och helvetet har fångslats.

Och återigen TROPARION

O, hur gudomlig, kärleksfull, hur ljuvlig är icke Din stämma. Ty Du har i trofasthet lovat att vara med oss till tidens slut, o Kriste. Då vi troende hava detta till vårt hopp och fäste låtom oss nu glädjas.

Ära åt Fadern och Sonen och Den Helige Ande.

MEGALYNARION

Min själ prisar storligen den odelbara och treeniga Gudomens makt.

TROPARION

O, Kriste, Du stora och heligaste Påskalamm! O Guds visdom, ord och kraft! Giv oss att fullkomligare få del i Dig och Ditt Rike på den dag som är utan afton.

Nu och alltid och i evigheters evighet.

MEGALYNARION

Gläd dig, o Jungfru! Gläd dig, gläd dig, du välsignade! Gläd dig, högt lovade. Ty Din Son har på tredje dagen uppstått ur graven.

Och återigen TROPARION

O, Kriste, Du stora och heligaste Påskalamm! O Guds visdom, ord och kraft! Giv oss att fullkomligare få del i Dig och Ditt Rike på den dag som är utan afton.

MEGALYNARION

Ängeln ropade till den Nådefulla: Rena Jungfru, gläd dig och åter säger jag: Gläd dig! Din Son har på tredje dagen uppstått ur graven och har uppväckt de döda. Glädjen eder, I folk!

KATAVASIA

Var ljus, var ljus, du nya Jerusalem, ty Herrens härlighet har gått upp över Dig. Jubla nu och gläd Dig, o Sion. Och du rena Theotokos, fröjda dig över din livsfrukts Uppståndelse.

Kristus är uppstånden från de döda. Med Sin död Han döden nederlagt och åt dem som äro i gravarna liv Han bragt. (3)

Jesus, har uppstått ur graven som Han förutsagt, och förlänat oss evigt liv och stor nåd.

Diakon: Åter och åter i frid låtom oss bedja till Herren.

Kör: Herre, förbarma Dig

Diakon: Hjälp oss, fräls oss, förbarma Dig över oss och bevara oss, o Gud, genom Din nåd.

Kör: Herre, förbarma Dig

Diakon: Ihågkommande vår allraheligaste, allrarenaste, mest välsignade och härliga Härskarinna Maria, Theotokos (**Kör:** Allraheligaste Theotokos fräls oss) och ständig Jungfru, jämte alla helgon, låtom oss anbefalla oss själva, varandra och hela vårt liv åt Kristus, vår Gud.

Kör: Åt Dig, o Herre.

Präst: Ty himlens härskaror prisa Dig, och ära Dig, Fader, och Son, och Helig Ande, nu och alltid och i evigheters evighet.

Kör: Amen.

EXAPOSTILARION

den andra tonen

Sedan Du i köttet avsomnat såsom en dödlig, O Konung och Herre, uppstod Du på tredje dagen. Du uppreste Adam ur förgängelsen och tillintetgjorde döden, Du oförgänglighetens Påsk, världens frälsning. (3)

Som lovprisningen tillåter vi fyra verser och sjunger fyra Uppståndelse stichira ur Octoechos, och sedan Påsk stichera med dess verser, enligt vad som följer nedan. Under lovprisningen sätts alla oljelampor i rörelse.

FRÅN OKTOECHOS

den första tonen

Allt vad anda har, love Herren. Loven Herren från himmelen, loven honom i höjden. Lovsång höves Dig, o Gud. Loven Honom alla Hans änglar, loven Honom all Hans här.

Stichos: Loven Honom för Hans väldiga gärningar, loven Honom efter Hans härlighet

Vi lovsjunga Ditt frälsande lidande, o Kriste, och prisa Din uppståndelse.

Stichos: Loven honom med basunklang, loven honom med psaltare och harpa.

Du som uthärdade Korset och tillintetgjorde döden, men uppstod från de döda, giv frid åt våra liv, o Herre, ty Du allena är allsmäktig.

Stichos: Loven Honom med puka och dans, loven Honom med strängospel och pipa.

Du som fångslade helvetet och uppväckte människan genom Din uppståndelse, o Kriste, förläna oss att med rena hjärtan lovsjunga och prisa Dig

Stichos: Loven Honom med ljudande cymbaler, loven Honom med klingande cymbaler. Allt vad anda har, love Herren.

Prisande Din gudomliga nåderikedom, lovsjunga vi Dig, o Kriste. Du som föddes av Jungfrun och skildes dock icke från Fadern. Såsom människa led Du, och villigt uthärdade Du korset. Du uppstod igen ur graven och framsteg såsom ur ett brudgemak på det att Du skulle frälsa världen. Herre, ära åt Dig.

PÅSKSTICHERA MED DESS VERSER

den första plagala tonen

Stichos: Må Gud stå upp och må Hans fiender varda förskingrade!

Den heliga Påsken har idag gått upp för oss; den nya, heliga Påsken; den hemlighetsfulla Påsken; den vörtnadsbjudande Påsken; Påsken är Kristus, Återlösaren; den obefläckade Påsken; den stora Påsken; de troendes Påsk; Påsken som öppnar oss paradiset portar; Påsken som helgar alla troende.

Stichos: Såsom rök fördrives, så må de fördrivas.

Gån bort från skådandet, I glädjebudbärande kvinnor, och sägen till Sion: "Mottag av oss glädjens budskap om Kristi Uppståndelse." Smycka dig, spring upp och fröjdas och jubla Jerusalem, då du ser Kristus lik en brudgum stiga fram ur graven.

Stichos: Så må de ogudaktiga förgås för Guds ansikte, men de rättfärdiga vara glada.

När de myrrabärande kvinnorna bittida om morgonen trädde fram till Livgivarens grav, sågo de en ängel sittande på stenen. Denne talade till dem och sade: "Varför söken I den Levande bland de döda? Varför begråten I den Oförgänglige bland de förgängliga? Gån och förkunnen det för Hans lärjungar!"

Stichos: Detta är den dag, som Herren har gjort. Låtom oss på den fröjdas och vara glada!

O, sköna Påsk! Påsk, Herrens Påsk, den vördnadsbjudande Påsk har gått upp över oss. Påsk! Låtom oss omfamna varandra i glädje! O Påsk, du befriare från sorger! Ty framträdande idag i glans ur graven som ur ett brudgemak har Kristus fyllt kvinnorna med glädje, sägande: "Förkunnen det för apostlarna!"

Ära åt Fadern och Sonen och Den Helige Ande. Nu och alltid och i evigheters evighet. Amen.

Uppståndelsens dag! Låtom oss upplysas av högtiden! Låtom oss omfamna varandra! Låtom oss säga "Bröder" även åt dem som hata oss! Låtom oss förlåta allt för uppståndelsens skull! Och låtom oss ropa så: "Kristus är uppstånden från de döda, med Sin död Han döden nederlagt och åt dem som äro i gravarna liv Han bragt."

Kristus är uppstånden från de döda, med Sin död Han döden nederlagt och åt dem som äro i gravarna liv Han bragt. (3)

Detta repeteras ytterligare tre gånger, och vi fortsätter att sjunga detta många gånger, tills alla har hälsat och kysst varandra. Denna hyllning sker på följande sätt:

Prästen tar det heliga Evangeliet och ställer sig framför dörrarna till altarrummet. Därefter kysser alla först det heliga Evangeliet, sedan prästen och sedan kysser de varandra i tur och ordning.

Påskpredikan

av vår fader bland helgonen, Johannes Chrysostomos, ärkebiskop av Konstantinopel, för den heliga och strålande Kristi, vår Guds, uppståndelses ärorika och frälsande dag

Är någon from och gudfruktig, då må han glädja sig över denna sköna och ljusa högtid. Är någon en vis tjänare, då må han med fröjd gå in i sin Herres glädje. Har någon mödat sig länge i fastor, då må han mottaga sin lön. Har någon arbetat ända från första timmen, då må han idag mottaga sin rättmätiga lön. Kom någon vid tredje timmen, må han hålla högtid i tacksamhet. Kom någon vid sjätte timmen, så må han icke tvivla, ty han skall ej gå något förlustig. Dröjde någon ända till nionde timmen, så må han träda fram utan att tvivla, utan att frukta. Kom någon först vid elfte timmen, så må han icke förskräckas för sin försumlighets skull. Ty Herren är barmhärtig; Han mottager den siste likaväl som den förste. Han ger frid åt den som kom vid elfte timmen likaväl som åt den som verkat från första timmen. Den siste förbarmar Han sig över och den förste hugsvalar Han. Den ena lönar Han och åt den andre skänker Han gåvor. Han mottager gärningen och avsikten hälsar Han. Han ärar verket och prisar beslutet. Träden därför alla in i vår Herres glädje; mottagen eder lön, de första likaväl som de sista. Rika och fattiga, fröjden eder med var andra! Uthålliga och lättjefulla, ären tillsammans denna dag. I som fastat och I som icke fastat, glädjen eder idag. Bordet är dukat, njuten av

det! Kalven är gödd, må ingen gå hungrig; alla mån I njuta av trons fest, alla mån I mottaga nådens rikedom. Ingen må gråta över sin fattigdom, ty det allmänneliga konungariket har uppenbarat sig. Ingen må begråta sina överträdelser, ty förlåtelsen har strålat fram ur graven. Ingen må frukta döden, ty Frälsarens död har befriat oss. Han som hölls fången av den, har tillintetgjort den. Han som nedsteg i helvetet, har fångslat helvetet. Han lät det erfara bitterhet, när det smakade Hans kött. Jesaja såg detta i profetisk syn och utropade: "Helvetet", säger han, "erfor bitterhet av att se Dig där nere." Det erfor bitterhet, ty det störtades. Det erfor bitterhet, ty det kom på skam. Det erfor bitterhet, ty det dödades. Det erfor bitterhet, ty det begrades. Det erfor bitterhet, ty det fångslades. Det mottog en kropp och ställdes inför Gud. Det mottog jorden och fick se himmelen. Det mottog, vad det såg, och föll på det osynliga. "Du död, var är Din udd, du dödsrike, var är din seger?" Kristus är uppstånden och du är störtad. Kristus är uppstånden, och demonerna ha fallit. Kristus är uppstånden och änglarna glädja sig. Kristus är uppstånden och livet bor ibland oss. Kristus är uppstånden och icke en enda död finnes i graven. Ty Kristus är uppstånden från de döda såsom förstlingen av de avsomnade. Honom vare ära i evigheters evighet. Amen.

Därefter sjunger vi Helige Johannes Chrysostomos sluthymn, i den fjärde plagala tonen.

Ditt tals ljuvlighet, lik en eldslåga, har år jorden förvärvat barmhärtighetens skatter och visat oss ödmjukhetens höghet. Du som undervisar genom dina ord, fader Johannes Chrysostomos, bed till Ordet, Kristus vår Gud, att Han må frälsa våra själar.

LITURGIN

Prästen återvänder sedan till det Heliga Bordet och inleder den Gudomliga Liturgin. Observera att allt skall sjungas snabbare än vanligt enligt gängse bruk. Observera också att de Vackra dörrarna skall vara öppna och förbliva så under hela ljusa veckan.

Präst: Välsignat är Faderns och Sonens och Den Helige Andes Rike, städse, nu och alltid och i evigheternas evighet.

Kör: Amen.

Prästen tager så rökelsekaret och ljuset och börjar sjunga:

Kristus är uppstånden från de döda. Med Sin död Han döden nederlagt och åt dem som äro i gravarna liv Han bragt.

Kör: Kristus är uppstånden från de döda. Med Sin död Han döden nederlagt och åt dem som äro i gravarna liv Han bragt. (2)

Prästen säger så stående framför det Heliga Bordet: Må Gud stå upp och må Hans fiender varda förskingrade och må de som hata Honom fly från Hans ansikte.

Kören sjunger så en gång under det att prästen tre gånger beröker framför det Heliga Bordet: Kristus är uppstånden från de döda. Med Sin död Han döden nederlagt och åt dem som äro i gravarna liv Han bragt.

Prästen ställer sig så till höger om det Heliga Bordet och säger: Såsom rök försvinna, så må de försvinna, likasom vaxet smälter för eld.

Kören sjunger så en gång under det att prästen tre gånger beröker till höger om det Heliga Bordet: Kristus är uppstånden från de döda. Med Sin död Han döden nederlagt och åt dem som äro i gravarna liv Han bragt.

Prästen ställer sig så bakom det Heliga Bordet och säger: Så må syndarna förgås inför Guds ansikte och låt de rättfärdiga glädja sig.

Kören sjunger så en gång under det att prästen tre gånger beröker bakom det Heliga Bordet: Kristus är uppstånden från de döda. Med Sin död Han döden nederlagt och åt dem som äro i gravarna liv Han bragt.

Prästen ställer sig så till vänster om det Heliga Bordet och säger: Detta är den dag, som Herren har gjort. Låtom oss på den fröjdas och vara glada!

Kören sjunger så en gång under det att prästen tre gånger beröker till vänster om det Heliga Bordet: Kristus är uppstånden från de döda. Med Sin död Han döden nederlagt och åt dem som äro i gravarna liv Han bragt.

Prästen går så till prothesisbordet och säger: Ära åt Fadern och Sonen och Den Helige Ande.

Kören sjunger så en gång under det att prästen tre gånger beröker framför prothesisbordet: Kristus är uppstånden från de döda. Med Sin död Han döden nederlagt och åt dem som äro i gravarna liv Han bragt.

Prästen ställer sig så åter framför prothesisbordet och säger: Nu och alltid och i evigheters evighet. Amen.

Kören sjunger så en gång under det att prästen tre gånger beröker framför det Heliga Bordet: Kristus är uppstånden från de döda. Med Sin död Han döden nederlagt och åt dem som äro i gravarna liv Han bragt.

Prästen kommer så ut från de Vackra dörrarna i Templon och sjunger mot folket: Kristus är uppstånden från de döda. Med Sin död Han döden nederlagt...

Och kören svarar under det att prästen beröker biskopens tron, Templon, folket och åter biskopens tron: ...och åt dem som äro i gravarna liv Han bragt.

FÖRSTA ANTIFONEN
ANDRA TONEN

Höjen jubel till Gud alla länder.

För Theotokos förböners skull, fräls oss, o Frälsare.

Lovsjungen hans namns ära, given honom ära och pris.

För Theotokos förböners skull, fräls oss, o Frälsare.

Sägen till Gud: Huru underbara äro icke dina gärningar! För din stora makts skull visa dina fiender dig underdånighet.

För Theotokos förböners skull, fräls oss, o Frälsare.

Alla länder skola tillbedja och lovsjunga dig; de skola lovsjunga ditt namn.

För Theotokos förböners skull, fräls oss, o Frälsare.

Ära åt Fadern och Sonen och Den Helige Ande. Nu och alltid och i evigheters evighet. Amen.

För Theotokos förböners skull, fräls oss, o Frälsare.

ANDRA ANTIFONEN
ANDRA TONEN

Gud var oss nådig och välsigne oss, han låte sitt ansikte lysa och ledsaga oss.

O Guds Son, som uppstod från det döda, fräls oss som ropa till Dig: Allelouia.

För att man på jorden må känna din väg, bland alla hedningar din frälsning.

O Guds Son, som uppstod från det döda, fräls oss som ropa till Dig: Allelouia.

Folken tacke dig, o Gud, alla folk tacke dig.

O Guds Son, som uppstod från det döda, fräls oss som ropa till Dig: Allelouia.

Gud välsigne oss, och alla jordens ändar frukte honom.

O Guds Son, som uppstod från det döda, fräls oss som ropa till Dig: Allelouia.

Ära åt Fadern och Sonen och Den Helige Ande. Nu och alltid och i evigheters evighet. Amen.

O, Du enfödde Son och Guds Ord, Du odödlige, som för vår frälsnings skull värdigades taga kött av den heliga Theotokos och alltid rena Jungfrun Maria, oförändrad vardande människa, vorden korsfäst, med döden nedtrampande döden, o Kristus vår Gud, en i den heliga Treenigheten, lovprisad samfällt med Fadern och den helige Ande: fräls oss!

TREDJE ANTIFONEN

första plagala tonen

Må Gud stå upp och må Hans fiender varda förskingrade och må de som hata Honom fly från Hans ansikte.

Kristus är uppstånden från de döda. Med Sin död Han döden nederlagt och åt dem som äro i gravarna liv Han bragt.

Såsom rök fördrives, så må de fördrivas av Dig, liksom vaxet smälter för eld.

Kristus är uppstånden från de döda...

Så må de ogudaktiga förgås för Guds ansikte men de rättfärdiga vara glada.

Kristus är uppstånden från de döda....

Detta är den dag, som Herren har gjort. Låtom oss på den fröjdas och vara glada!

Kristus är uppstånden från de döda...

INGÅNGSHYMN

I församlingar välsignar er Gud, Herren Israels källor.

O Guds Son, som uppstod från det döda, fräls oss som ropa till Dig: Alleluia.

Apolytikion: Kristus är uppstånden från de döda, med Sin död Han döden nederlagt och dem som äro i gravarna liv har Han bragt. (3)

Hypakoi: När Maria och de andra kvinnorna före dagningen kommo och funno stenen bortvältrad från graven, hörde de från ängeln: “Varför söken I bland de döda, som vore Han dödlig, Honom, som dväljes i oändligt ljus? Skåden svepningen! Skynden och förkunnen för världen, att Herren har uppstått och dödat döden, ty Han är Guds Son, som frälsar människosläktet.”

Kontakion: Fastän Du nedsteg i graven, o Odödlige, krossade Du dock helvetets makt och uppstod som segrare, o Kriste vår Gud. Du sade till de myrrabärande kvinnorna: “Glädjen eder!” och gav frid åt Dina apostlar och förlänade uppståndelse åt de fallna.

Istället för Trishagion: I alla, som haven döpts till Kristus, haven iklätt eder Krisrus. Alleluia.

Episteltext

Föreläsare (*prokeimenon*): Detta är den dag, som Herren har gjort. Låtom oss på den fröjdas och vara glada!

Diakon: Låtom oss vara uppmärksamma.

Föreläsare: Tacken Herren, ty Han är god, ty Hans nåd varar i evighet. Tacken Herren, ty Han är god, ty Hans nåd varar i evighet.

Diakon: Sofia (Vishet)

Föreläsare: Läsning ur Apostlagärningarna.

Diakon: Låtom oss vara uppmärksamma.

Föreläsaren läser dagens epistel. (Apostlagärningarna 1:1–8).

Kör: Allelouia, allelouia, allelouia.

Läsare: Ty Du skall stå upp och förbarma Dig över Sion, ty stunden, ja, stunden har kommit att förbarma sig över henne.

Kör: Allelouia, allelouia, allelouia.

Läsare: Herren har blickat ned från himmelen skådat ned till jorden för att höra de fångslades suckan och befria de dräp-tas söner. (Ps. 101:19–20)

Kör: Allelouia, allelouia, allelouia.

Dagens evangelium Joh I :1- I 7

I stället för Axion estin

Ängeln ropade till den Nådefulla: Rena Jungfru, gläd dig och åter säger jag: Gläd dig! Din Son har på tredje dagen upp-stått ur graven och har uppväckt de döda. Glädjen eder I folk!

Var ljus, var ljus, du nya Jerusalem, ty Herrens härlighet har gått upp över Dig. Jubla nu och gläd Dig, o Sion. Och du rena Theotokos, fröjda dig över din livsfrukts Uppståndelse.

Kommunionhymn

Mottagen Kristi lekamen, dricken av den odödliga källan.

I stället för ”Vi hava sett det sanna ljuset”:

Kör: Kristus är uppstånden från de döda, med Sin död Han döden nederlagt och åt dem som äro i gravarna liv Han bragt.

Präst: Städse, nu och alltid och i evigheters evighet.

Kör: Amen. Kristus är uppstånden från de döda, med Sin död Han döden nederlagt och åt dem som äro i gravarna liv Han bragt.

Efter bönen framför ambon välsignas ägg, som sedan utdelas tillsammans med antidoron, med bönen:

O Härskare, Herre vår Gud, skaparen av alla ting: välsigna dessa ägg och bevara oss i Din kärlek, så då vi tager del av dem, vi må fyllas med Dina gåvor, som Du villigt skänker med Din ousägliga godhet. Ty Ditt är Riket och makten och härligheten, Fader, Son och Helig Ande, nu och alltid och i evigheternas evighet.

I stället för ”Välsignat vare Herrens namn...” :

Kör: Amen. Kristus är uppstånden från de döda, med Sin död Han döden nederlagt och åt dem som äro i gravarna liv Han bragt. (3)

ORDNING FÖR AVSKEDET

Präst: Låtom oss bedja till Herren.

Kör: Herre, förbarma Dig.

Präst: Herrens välsignelse och Hans nåd vare över eder genom Hans gudomliga nåd och människokärlek städse, nu och alltid och i evigheters evighet.

Kör: Amen.

Präst: Ära åt Dig, o Kriste vår Gud och vårt hopp, ära åt Dig.

Kör (läses t.o.m. Tomassöndagen): Kristus är uppstånden från de döda, med Sin död Han döden nederlagt och dem som äro i gravarna liv har Han bragt.

Herre, förbarma Dig. (3) Fader, välsigna.

Präst: Må Kristus, vår sanne Gud, som uppstod från det döda och med Sin död döden nederlagt och åt dem som äro i gravarna liv Han bragt, genom förbönerna av Sin allrare-naste och mest tadelfria heliga Moder, genom kraften av det ärade och livgivande Korset, genom de ärovördiga, himmelska, okroppsliga krafternas beskydd, genom förbönerna av den ärorika, härliga profeten, förelöparen och döparen Johannes, de heliga, ärade och högtlovade Apostlarna, de heliga, ärade och segerrika martyrerna, våra rättfärdiga och gudabärande fäder, [kyrkans helgon], de heliga, rättfärdiga Guds anfäder Joakim och Anna, [dagens helgon] vilkens / vilkas minne vi firar och alla helgon -må Han förbarma Sig över oss och frälsa oss, ty Han är god och människoälskande.

Präst: Kristus är uppstånden. (3)

Alla: Ja, Han är sannerligen uppstånden. (3)

Präst: Ära vare Hans uppväckelse på den tredje dagen.

Alla: Vi tillbedja Hans uppståndelse på den tredje dagen.

Präst: Kristus är uppstånden från de döda, med Sin död Han döden nederlagt och åt dem som äro i gravarna liv Han bragt. (*sjungande eller läsande*)

Alla: Sannerligen är Herren uppstånden.

Läsare: Efter den gudomliga kommunionen av de livgivande och hemlighetsfulla gåvorna, giv då strax pris och stor tacksägelse och ivrigt och av hela hjärtat säg till Gud: Ära åt Dig, o Gud. Ära åt Dig, o Gud. Ära åt Dig, o Gud.

Jag tackar Dig, Herre min Gud, för att Du icke förskjutit mig, syndare, utan låtit mig mottaga Dina heliga gåvor. Jag tackar Dig för att Du låtit mig, ovärdige, bliva delaktig av Dina allrare-naste och himmelska gåvor. Du kärleksfulle Härskare, som har dött och återuppstått för vår skull och som har givit

oss dessa högheliga och livgivande Hemligheter till våra själar och kroppars väl och helgelse; giv att de må bliva även mig till själens och kroppens hälsa, till förjagande av allt, som står mig emot, till ett ljus för min själs ögon, till själafrid, till en tro, som icke kommer på skam, till oskrymtad kärlek, till tillväxt i visdom, till uppfyllande av Dina bud, till mottagande av Din nåd och tillägnelse av Ditt Rike. Giv att jag, bevarad genom dem i Din helighet, alltid må minnas Din nåd och icke mer leva för mig själv utan för Dig, vår barmhärtige Härskare. Och när jag skall skiljas från denna världen i hopp om evigt liv, må jag då vinna den eviga vilan där, varest den högtidsfirande skarans röst aldrig tystnar och där saligheten är utan ände för dem som skåda Ditt anlete. Ty för dem som älska Dig, är Du deras sanna åstundan och deras utsägliga glädje, o Kriste vår Gud, och Dig lovsjunger allt skapat i evighet. Amen.

Bön av Basileios den Store.

O Kriste, vår Härskare och Gud, Du evigheters Konung och världsalltets Skapare, jag tackar Dig för alla goda gåvor, som Du har givit mig, och i synnerhet för Dina allrarenaste och livgivande Hemligheter. Jag beder Dig därför, Du gode och kärleksfulle; bevara mig under Ditt beskärm och under Dina vingars skugga! Förläna mig att ända till mitt sista andetag kunna värdigt och med rent samvetet taga del av Dina Hemligheter till syndernas förlåtelse och till evigt liv. Ty Du är livets Bröd och helighetens Källa, alla goda gåvors Givare, och Dig, tillika med Fadern och Den Helige Ande, hembära vi ära! Nu och alltid och i evigheters evighet. Amen.

Verser av den hel. Simeon Metafrastes.

O Skapare, som av Din vilja givit mig
Din kropp till näring, den som är en eld
Som de ovärdiga förtär! Förtär ej mig!
Men träng i mina lemmar in; i allt mitt inre,

In i mitt inre och mitt hjärtas djup.
Min missgärning likt torkat törne bränn!
Rena min själ! Min ande helge Du!
Stärk mina leder! Mina ben giv kraft!
Enheten av fem sinnen upplys Du!
Omgjorda mig med fruktan inför Dig!
Städse bevara mig, hölj och beskydda mig
Från varje själafarligt ord och verk.
Helga min själ! O rena, smycka mig
Och giv mig renhet, Ditt förstånd och ljus!
O, låt mig endast bli Din Andes hem
Och aldrig mer en syndens boningsplats.
Så att, när i mig har ingått Kristi hemlighet,
Må fly som från ett hus i brand
Var synd och varje lidelse.
För Dig jag ställer såsom förespråkare
Din helgonskara och Din änglahär
Din förelöpare och så apostlars kör
Och främst Din Moder, den Ofäckade.
O, nådens Kriste, Hennes bön tag mot!
Och gör Din tjänare till ljusets barn.
Ty i Din godhet endast Du
Kan våra själar helga och ge ljus.
O, Gud och Herre tillbörligt, rätt det är
Att Dig lovsjunga dag för dag.

Bön av den Helige Kyrillos av Alexandria.

Din heliga Lekamen, Herre Jesu Kriste, vår Gud, blive mig till evigt liv och Ditt rena Blod till syndernas förlåtelse. Blive mig denna eukaristi till glädje, hälsa och fröjd. Förläna mig syndare att vid Din förskräckande tillkommelse få stå på Din härlighets högra sida, för Din allraheligaste Moders och alla helgons förböners skull. Amen.

Bön till den allraheligaste Theotokos.

Allraheligaste Härskarinna, Du Theotokos, Du ljus för min förmörkade själ, mitt hopp, mitt beskydd, min tillflykt, min tröst och min glädje! Jag tackar Dig för att Du låtit mig, ovärdige, bliva delaktig av Din Sons allraheligaste Lekamen och Hans dyrbara Blod. Du som födde det sanna Ljuset, upplys mitt hjärtas andliga ögon. Du som födde odödlighetens Källa, giv liv åt mig, som är död i mina synder. Du den nådige Guldens Moder, själv full av kärleksfull nåd, förbarma Dig över mig och giv mig ödmjukhet och hjärtats förkrosselse, stillhet i mina tankar och frihet för mitt fångslade förnuft. Förläna mig att till mitt sista andetag utan dom få mottaga de heliga Hemligheternas helgelse, till helande av kropp och själ. Giv mig botens och beaktelsens tårar, så att jag må lovsjunga och prisa Dig under alla mina livsdagar, ty välsignad och prisad är du i evighet.

Präst: Ty välsignad och prisad är Du i evighet.

Läsare: Ty välsignad och prisad är Du i evighet. Kristus är uppstånden från de döda. Med Sin död Han döden nederlagt, och åt dem som äro i gravarna liv Han bragt. (3).

Jesus, har uppstått ur graven som han förutsagt, och förlänat oss evigt liv och stor nåd.

Herre förbarma Dig (3) Helige Fader, välsigna.

Prästen kommer ut från Templan och ställer sig nedanför solean.

Präst: Ära vare Dig, o Kriste vår Gud och vårt hopp, ära vare Dig. Må Kristus, vår sanne Gud, som uppstod från det döda och med Sin död döden nederlagt och åt dem som äro i gravarna liv Han bragt, genom förbönerna av Sin allrarenaste och mest tadelfria heliga Moder, de heliga, ärade och högtlovade Apostlarna, våra rättfärdiga och gudabärande fäder, [kyrkans helgon], de heliga, rättfärdiga Guds anfäder Joakim och

Anna, [dagens helgon] vilkens / vilkas minne vi firar och alla helgon -må Han förbarma Sig över oss och frälsa oss, ty Han är god och människoälskande.

Alla: Kristus är uppstånden från de döda, med Sin död Han döden nederlagt och åt dem som äro i gravarna liv Han bragt.

Präst läser, ej sjunger: Kristus är uppstånden från de döda, med Sin död Han döden nederlagt och åt dem som äro i gravarna liv Han bragt.

Alla: Alithås anesti å Kiriås. (Sannerligen är Herren uppstånden.)

